॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयुज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वे देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषजं करोति पश्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्मे भेषजं करोत्यृतव्यां उपं दधात्यृत्नां क्रुप्त्ये (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंल्पयिति समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्मांथ्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांहतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांथ्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्रजनयत्येवैनानेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंत्व्यां उपधायं प्राण्भृतः (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूननुं वायुरा वंरीवर्त्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार र् सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित् यत्प्रांणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदर्धाति तस्माद्धायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेंऽप एवाभि समंनसः (३)

यं कामयेतापुशः स्यादितिं वयस्यास्तस्योपुधायापुस्यां

कामयेत पशुमान्थस्यादित्यंपस्यांस्तस्योपधार्य वयस्यां उपं दथ्याथ्संज्ञानंमेवास्मैं पृशुभिः करोति पशुमानेव भविति चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांचत्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्के द्वे

मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पञ्च दक्षिणाया ध् श्रोण्यामुपं दधाति पञ्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तौत्प्रवणः पश्चिस्तो वय इति दक्षिणेऽ ध्स उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे-

कृष्णे (४)

ऽ॰सांवेव प्रतिं दधाति व्याघ्रो वयु इति दक्षिणे पृक्ष उपं दधाति सि॰हो वयु इत्युत्तरे पृक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वयु इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पश्चामधिपतिः॥ (५)

क्ष्यां उप्धार्य प्राण्भतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वयु इति पश्चं च॥५॥———[१] इन्द्रांग्री अव्यंथमानामितिं स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विधृतावनयौर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिंरन्तरिक्षमिव वा एषेन्द्रांग्री इत्याहेन्द्राग्नी वै

देवानामोजोभृतावोजंसेवैनामन्तरिक्षे चिनुते धृत्यैं स्वयमातृण्णामुपं

प्रजापंतिनैवाग्निं चिन्ते स्वयमातृण्णा भंवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वै सुवर्गं लोकं यतां

घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापृत्यो वा अर्थः

दधात्यन्तरिक्षं वै स्वयमातृण्णान्तरिक्षमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं (६)

दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपांदधत ताभिर्वे ते दिशों ऽद ५ हन्यदिश्यां उपदर्भाति दिशां विधृत्ये दशं प्राणभृतः पुरस्तादुपं (७)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्तौद्धत्ते

तस्माँत्पुरस्ताँत्प्राणा ज्योतिंष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्माँत्प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशाँक्षरा विराङ्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्यीतिरेव पुरस्ताँ तस्माँत्पुरस्ताङ्गोतिरुपाँस्महे छन्दा रेसि पृशुष्वाजिमेयुस्तान्बृंहृत्युदंजयुत्तस्माद्वार्ह्ताः (८) पुशवं उच्यन्ते मा छन्द इतिं दक्षिणत उपं दधाति तस्मादक्षिणावृंतो मासाः पृथिवी छन्द इति पश्चात्प्रतिष्ठित्या

अग्निर्देवतेत्युंत्तरत ओजो वा अग्निरोर्ज एवोत्तरतो धंत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयति षद्गिर्श्रय्यं पंद्यन्ते षद्गिर्श्रयक्षरा बृहती बार्ह्नताः पुशवों बृहत्यैवास्मैं पुशूनवं रुन्धे बृहती छन्दंसाइ स्वारांज्यं परीयाय यस्येताः (९) उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य सप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाथस्पत वै शीर्षणयाः प्राणा द्वाववाश्ची प्राणाना ई

सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्त्री राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मै समीचो दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्हता एताश्चतुंस्त्रिश्शच॥५॥-----[२]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत तदसुंरा अकुर्वत ते देवा एता

अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृं व्यो भवत्याशु स्त्रिवृदितिं पुरस्ता दुपं दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृत् (११) युज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयित व्योम सप्तद्श इति

तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्परासुरा यदेख्णयास्तोमीया

दक्षिणतोऽन्नं वै व्योमान्नर्ं सप्तदशोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यते धरुणं एकवि १ इति पश्चात्प्रतिष्ठा वा एंकवि शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पंश्चदश इत्युंत्तरत ओजो वै भान्त ओर्जः पश्चद्रश ओर्ज एवोत्तंरुतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयति प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तात (१२)

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि यांतयत्यभिवर्तः संविरश इति दक्षिणतोऽन्नं वा अभिवर्तोऽन्नर् सविरशो-ऽन्नंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिंणेनान्नंमद्यते वर्चौ द्वावि॰श

इति पश्चाद्यद्वि १ शतिर्दे तेन विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेन विराजोरेवाभिपूर्वमुत्राद्ये प्रतिं तिष्ठति तपो नवदश इत्युंत्तरतस्तस्मांथ हस्तंयोस्तपस्वितंरो योनिश्चतुर्वि १श इतिं पुरस्तादुपं

दधाति चतुर्वि शत्यक्षरा गायत्री गायत्री यज्ञमुखं यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित गर्भाः पश्चिव् श इति दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा अन्नं पश्चवि शोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिंणेनान्नमद्यत ओर्जिस्रिण्व इति पृश्चादिमे वै लोकास्त्रिण्व पृष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरणस्त्रयोविश्श इति (१४)

उत्तर्तस्तस्माँथ्सव्यो हस्तंयोः सम्भार्यंतरः ऋतुंरेकत्रिष्श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वे ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रथ्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिष्श इति दक्षिणतों-ऽसौ वा आंदित्यो ब्रथ्नस्यं विष्टपं ब्रह्मवर्च्समेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिष्श इति पश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षद्विष्श इत्यंत्तरतः सुवर्गो वे लोको नाकः स्वर्गस्यं लोकस्य समष्ट्ये॥ (१५)

वै विवृद्धित पुरस्तांध्स्यस्रंयोविश्य इति सुवृगी वे पर्श्व चापा [3]
अग्नेर्भागों ऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं
दीक्षा यंज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित

नृचक्षंसां भागोंऽसीतिं दक्षिणतः शुंश्रुवारसो वे नृचक्षसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमपिं दधाति तस्मांजातोऽन्नमत्ति जनिन्नई स्पृतर संप्तदशः स्तोम् इत्याहान्नं वे जनिन्नम् (१६)

अन्नर्थं सप्तद्शोऽन्नंमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते मित्रस्यं भागोऽसीतिं पश्चात्प्राणो वे मित्रोऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकविर्शः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एंकविर्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोंऽसीत्यंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोर्जः क्षत्रमोर्जः पश्चदशः (१७)

ओर्ज एवोत्तंर्तो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयित वसूंनां भागोंऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ंयज्ञमुखं रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि १ शो यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यातयत्यादित्यानां भागोंऽसीतिं दक्षिणतोऽत्रृं वा आंदित्या अत्रं मुरुतोऽत्रृं गर्भा अत्रं पश्चिव्शोऽत्रृंमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते-ऽदित्यै भागः (१८)

असीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्ये देवस्यं सिवतुर्भागांऽसीत्युंत्तर्तो ब्रह्म वे देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पित् ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्च्समेवोत्तर्तो धेत्ते तस्मादुत्तरोऽधीं ब्रह्मवर्च्सितंरः सावित्रवंती भवति प्रसूत्ये तस्माद्भाह्मणानामुदींची सिनः प्रसूता धर्त्रश्चंतुष्टोम इतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वे धर्तः (१९)

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित् यावांनां भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्माँद्दक्षिणावृतो मासा अत्रं वै यावा अत्रं प्रजा अत्रंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यत ऋभूणां भागोंऽसीतिं पश्चात् प्रतिष्ठित्यै विवर्तोंऽष्टाचत्वारिष्श इत्युंत्तर्तोऽनयौंर्लोकयौंः सवीर्युत्वाय तस्मादिमौ लोकौ सुमावद्वीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतोऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जायते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तर्त ओज्स्ब्येव भंवत्यास्यौजस्वी जायतेऽको वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्क्यंमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपांदधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपांयन्ते व्यंवास्मां उच्छत्यथो तमं एवापं हते॥ (२२)

वै जुनित्रं पञ्चदुशोऽदिंत्यै भागो वै धुर्त्रः सुमावंद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुंर्दश च॥७॥[४]

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सप्रतानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृं व्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानिति पश्चान्नं निष्यमाणानेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्च्सं वै चंतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्च्समेव दक्षिणतो धंते तस्माद्दक्षिणोऽधीं ब्रह्मवर्च्सितंरः षोड्शः स्तोम् इत्यंत्तर्त ओजो वै षोड्श ओजं एवोत्तंरतो धंते तस्मात् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वर्ज्ञः

भ्रातृंव्यान्य्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरति स्तृत्यै पुरींषवर्तीं मध्य उपं दधाति पुरीषं वै मध्यंमात्मनुः सात्मानम्वाग्निं चिंनुत्

सात्मामुष्मिँ होके भविति य एवं वेदैता वा असपत्ना नामेष्टंका

यस्यैता उपधीयन्तें (२४)

नास्यं स्पत्नों भवति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमां पृशुषुं दधाति तस्मौत्पशुमानुंत्तमां वाचं वदति दशंदशोपं दधाति सवीर्य-त्वायांक्ष्णयोपं दधाति तस्मांदक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिंष्ठित्ये यानि वे छन्दारंसि सुवर्ग्याण्यास्नतेर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः (२५)

अश्राम्यन्ते तपोंऽतप्यन्त तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिमतेवश्छन्दो वरिवश्छन्द इति ता उपांदधत ताभिर्वे ते सुवर्गं

स्तोमंभागा उप्दर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सतेजसमेवाग्निं चिनते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य

लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदर्धाति यान्येव छन्दा रेसि सुवर्ग्याणि तैरेव यर्जमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत

ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत यत् (२६)

प्रतिष्ठित्यै स्प्रसस्प्रोपं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

र्शिमरित्येवाऽऽदित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिव स् सन्धिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिं प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिमुशिगिति वस्नम्प्रकेत इति रुद्रान्थ्सुंदीतिरित्यांदित्यानोज् इति पितृ इस्तन्तुरिति प्रजाः

उत्तुर्तो धंत्ते तस्मांदुपधीयन्तु ऋषंयोऽसृजत् यत् त्रिचंत्वारिश्शच॥५॥————[५]

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव देक्षिणतो वज्रं पर्योहद्भिजित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्विधंपितर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्र सर्प इति चक्षुंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपानतीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तास् त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

पृंतनाषाडितिं पुशूत्रेवदित्योषंधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा (२८)

भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्रोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजंनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोऽिस वेषंश्रिरिस वस्यंष्टिर्सीत्येवेषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोऽिस वेषंश्रिरिस वस्यंष्टिर्सीति प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रतिष्ठापयित सात्मान्तिरक्षिर रोहित सप्रांणोऽमुिष्मं होके प्रति तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवित य एवं वेदं॥ (३०)

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यंन्तरिक्षं द्वादंश च॥३॥🗕

नाक्सद्भिवै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांक्सदां नाकस्त्त्वं यन्नांक्सदं उपदर्धाति नाक्सद्भिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वे लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अर्क भवति यजमानायत्नं वे नांक्सदो यन्नांक्सदं उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांकसदे (३१)

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्धे पश्चचोडा उपं दधात्यपस्परसं एवेनंमेता भूता अमुष्मिं ह्लोक उपं शेरेऽथों तनूपानीं रेवेता यजंमानस्य यं द्विष्यात्तमुं पृदधं द्धाये देताभ्यं एवेनं देवतांभ्य आ वृंश्चति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाकु सद्ध उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताद्दगेव तत् (३२)

पृश्चात्प्राचींमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पृश्चात्प्राची प्रत्यन्वांस्ते स्वयमातृण्णां चं विकुर्णीं चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णायुंविकुर्णी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानांमुत्तमो धंत्ते तस्मौत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमुत्तमौ नान्यामुत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यदन्यामुत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशूनाम् (३३)

च् यर्जमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोप्धेय स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं प्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथौं प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजा-पंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानाम्थ्सृष्ट्या अथौं सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रौन्तियद्विंकुणीं यद्विंकुणीमुंपदधाति देवानांमेव विक्रौन्तिमनु वि क्रंमत उत्तरत उपं दधाति तस्मांदुत्तरतउंपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवित सिमंद्धौ॥ (३४)

सम्तं यत्रांक्सदो यत्रांक्सद्सत्त्यंशूनामेषा वे द्वाविश्यतिश्वारण———[७] छन्दा इंस्युपं दधाति पृशवो वे छन्दा हंसि पृशूनेवावं रुन्धे छन्दा हंसि वे देवानां वामं पृशवो वाममेव पृशूनवं रुन्ध एता ह

वै यज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स पृश्नवांरुन्य यदेताम्पद्यांति पृश्नवांव रुन्ये गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गायत्री तेजं एव (३५)

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति त्रिष्ठभ उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्ठुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगंतीरुपं दधाति जागंता वै प्रश्वंः प्रशूनेवावं रुन्धेऽनुष्ठभ उपं दधाति प्राणा वा अनुष्ठुप्राणानामुथ्सृष्ट्ये बृह्तीरुष्णिहाः पुङ्कीरुक्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दाङ्स्युपं दधाति विषुंरूपा वै प्शवंः प्शवंः (३६)

छन्दा रेसि विषुं रूपानेव पृश्नवं रुन्धे विषुं रूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदातिंच्छन्दस्मुपं दधात्यतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा रेसि सर्विभिरेवैनं छन्दोभिश्चिनुते वर्ष्म् वा पृषा छन्दंसां यदतिंच्छन्दा यदतिंच्छन्दसमुप्दधांति वर्ष्म् वेन रं समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये॥ (३७)

तिंष्ठित्यै॥ (३७) तेर्ज एव प्रावं: पुरावो यर्जमान एकंश्व॥२॥————[८]

सर्वाभ्यो वै देवताभयोऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंदध्याद्देवतां

नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः सन्तंत एवमेवैताभिरग्निः सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८) लोकमेति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भवित मण्डलेष्टका उपदिधातीमे वै लोका मण्डलेष्टका इमे खलु वै लोका देवपुरा

अस्याग्निं वृं और्न् यथ्सयुजं उपदर्धांत्यात्मनैवैन ई स्युजं चिनुते

देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष् उपं दधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवैता यजंमानस्य दाध्रत्येता वै देवतौः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति॥ (३९)

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेंकधोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षति

वंर्षेदनुपरिहार सादयित् तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षिति पुरोवात्सिनंर्सीत्यांहैतद्वे वृष्ट्ये रूप रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे

संयानींभिर्वे देवा इमाँ श्लोकान्थ्समंयुस्तथ्संयानीना संयानित्वं यथ्संयानीरुपदधांति यथापुस् नावा संयात्येवम् (४०)

पृवैताभिर्यजंमान इमाँ ह्यों कान्थ्सं यांति प्रुवो वा पृषों-ऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुपदधाति प्रुवमेवेतम् ग्रय् उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि हर्न्त्यहृत पृवास्याग्निरांदित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा पृतं भूत्यै प्रतिं नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः (४१)

पुवैनं भूतिं गमयन्त्यसौ वा पुतस्यादित्यो रुचमा देते यौं-ऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्ट्रका उपदधांत्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवाना रे रोचंत पुवमेवेष मेनुष्याणार रोचते घृतेष्ट्रका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद घृतं प्रियेणैवेनं धाम्रा समर्धयति (४२)

अथो तेर्जमानुपरिहार सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजों दधाति प्रजापंतिरिग्नमंचिनुत् स यशंसा व्यार्ध्यत् स एता यंशोदा अंपश्यत्ता उपांधत् ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत्त् यद्यंशोदा उंपदधाति यशं एव ताभिर्यजंमान आत्मन्धंत्ते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

एवं प्राप्नोत्यांदित्या अर्धय्यवेकात्रपंशाश्चीहराः———[१०] देवासुराः संयंत्ता आसुन्कनीया १सो देवा आसुन्भूया १सो-

देवासुराः संयंत्ता आस्-कर्नीयाश्सो देवा आस्-भूयाश्सो-ऽसुरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपादधत भूयस्कृदसीत्येव प्राचीं दिशंमजयत्रुध्वासीत्यमूमंजयत्रन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे

परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयांनेव भंवत्यभीमाँ होकाञ्जयित भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्यफ्सुषदंसि श्येनसदसीत्यांहैतद्वा अग्ने रूप रूपेणैवाग्निमवं रुन्धे पृथिव्यास्त्वा द्रविंणे सादयामीत्याहिमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां

सीदेत्युन्तरिक्षमजयन्ततों देवा अभवत्र् (४४)

उपं दधात्यायुरेव (४५)

अस्मिन्दधात्यग्ने यत्ते पर हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धार्म प्रियमेवास्य धामोपाँप्रोति तावेहि स॰ रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परिं धत्ते पार्श्वजन्येष्वप्यैध्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पार्श्वजन्यो यः पश्चचितीकस्तस्मादेवमाहर्तव्या उपं देधात्येतद्वा ऋतूनां प्रियं धाम

यदंतव्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्धे सुमेकु इत्यांह संवथ्सरो

वै सुमेर्कः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाँप्रोति॥ (४६)

अभंवन्नायुंरेवर्त्व्यां उपु षड्विर्श्वातश्च॥३॥🕳

अंश्वमुधेनुव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति योंऽश्वमेधेन यजेते सर्वे एव भेवति सर्वस्य वा एषा प्रायेश्वित्तिः सर्वस्य भेषुजर सर्वुं वा एतेने पाप्मानं देवा अंतरुन्नपि वा एतेनं

प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपतत्तदश्वोऽभवद्यदश्वंयत्तदश्वंस्याश्वत्वन्तं

ब्रह्महत्यामंतरन्थ्सर्वं पाप्मानम् (४७)

तरित तरित ब्रह्महत्यां योंऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वै तत्प्रजापतिरक्ष्यंश्वयत्तरमादश्वंस्योत्तरतोऽवं द्यन्ति दक्षिणतौं ऽन्येषां पशूनाम्वैतसः कटों भवत्यपसुयोनिर्वा अश्वौ-ऽफ्सुजो वेतसः स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमों भवति सरङ्ख वा अश्वंस्य सक्थ्यावृंहत्तद्देवाश्चंतुष्ट्योमेनैव प्रत्यंदधुर्यचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्मानंमवृहद्वादंश च॥२॥=

उथ्सन्नयज्ञ इन्द्राँग्नी देवा वा अंक्षणयास्तोमीयां अग्नेर्भागौंऽस्यग्ने जातात्रश्मिरितिं नाकसद्भिश्छन्दार्श्स सर्वांभ्यो वृष्टिसनींर्देवासुराः कनीया १सः प्रजापंतेरक्षि द्वादंश॥१२॥

उथ्सन्नयज्ञो देवा वै यस्य मुख्यंवतीर्नाकसद्भिरेवैताभिरष्टाचंत्वारि श्रात्॥४८॥

उथ्सन्नयज्ञः संवत्वायं॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चम्काण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥५-३॥

月 generated on April 28, 2025

Downloaded from

🔾 http://stotrasamhita.github.io | 🖸 StotraSamhita | Credits

